

Kirándulás az Egyesekőhöz és a Nagy-Hagymásra

2022. június 1-én reggel, háromnegyed nyolckor indultunk el a domokosi község háztól. Mikor a kisbusz megérkezett, az első csoport felült, a többiek meg kellett várják a következő buszt. Amíg Balánbányán vártuk a második csoportot, addig elmehettünk a közeli boltba vásárolni.

Kovácspatakán mentünk ki. Az út nem volt valami könnyű, rögtön egy nagyon meredek emelkedővel indítottunk, amit sokan nem bírtak, ezért lassan haladtunk. Nem tudom pontosan hányan voltunk, de tudom, hogy nem jött el mindenki. Mindenesetre voltunk elegenden ahhoz, hogy megtörjék az erdő csendjét... ☺

Hosszú volt az út a forrásig, amelyről tudtuk, hogy nagyon közel lesz a menedékházhoz. A tanár úr, aki folyamatosan diktálta a tempót, előre haladt és már ott várt minket. Akik bírtak lépést tartani a tanár úrral, azok ekkorra már a menedékháznál voltak. Egy gyors pihenő után mi is elindultunk az utolsó szakasz felé. Elmondhatatlanul jó érzés volt végre kiérni és leülni. Mindenki el volt fáradva, ezért fél órát pihenhetünk. A pihenés alatt aki akart, kimehetett az Irgalmasság Kápolnájához, ami nagyon közel van a menedékházhoz.

Félórányi pihenés után elindultunk a Nagy-Hagymás felé. Sokan nem jöttek, mert úgy gondolták, hogy nem bírják ki. Ők addig tüzet gyújtottak, hogy amikor visszaérünk, tudjunk sütni. Ez az út már nem volt annyira nehéz, mint az Egyesköig ki. A tanár úr ment elől, mint mindig, mi pedig kisebb-nagyobb lemaradással követtük őt. Láttunk egy nagy csapat zergét is, amelyek nem is voltak olyan messze tőlünk. Profi fotós, Leó osztálytársunk kitűnően meg is örökítette őket. Kimentünk egészen a csúcsig, a keresztig. Idáig sem jött ki mindenki, sokan bennebb maradtak mert elfáradtak, pedig már nem lett volna sok. A csúcsra tízen mentünk ki, plusz a tanárúr. A keresztnél készítettünk egy csoportképet, aztán a keresztlen levő dobozkából a kis füzetet is aláírtuk, sőt még egy zergét is rajzoltunk bele. Aztán virágokat azonosítottunk, aki három virágot meghatározott, jutalmat kapott. Persze mindannyian kaptunk csokit, aztán a tanár úr elmondta a csúcsról látható hegyek neveit, és miután kigyönyörködtük magunkat a táj szépségében, visszaindultunk társainkhoz.

Amikor visszaértünk a menedékházhoz, mindenki leült és tízórazott. Persze a sütés sem maradt ki. A tanár úr még interjút is készített velünk. Miután mindenki befejezte az evést, még egy keveset maradtunk, nevetgélünk, kutyusokkal szórakoztunk, készítettünk egy nagy csoportképet és végül elindultunk haza.

A visszaút már könnyebb volt, mint kifelé, és gyorsabban is tudtunk haladni. Hat és hét

óra között már mindenki otthon volt.

Nagyon jól éreztem magam ezen a napon, sok jó emlék megmaradt és sok kép is ☺. A táj gyönyörű volt, főleg a Nagy-Hagymásról, és annak ellenére, hogy elfáradtunk, mindannyian nagyon élveztük. Jó kis tanévvégi összerázó kirándulás volt, köszönet érte Laczkó tanár úrnak!

Bács Ágnes VIII.A

